

מְצַרִּים וַיִּצְאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה
 וּבְזִרְעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת
 אֶת־זֶם הַשַּׁבָּת: טר ית יומא דשַׁבְּתָא לְקַדְשׁוּתֵיהָ. כְּמָא
 דְּפַקְדוֹן יְיָ אֱלֹהֵךָ. שְׁתֵּה יוֹמִין תַּפְלַח וְתַעֲבִיד כָּל עֲבִידְתְּךָ.
 וַיּוֹמַר שְׁבִיעָאָה. שַׁבְּתָא קָדָם יְיָ אֱלֹהֵךָ. לֹא תַעֲבִיד כָּל עֲבִידָא.
 אֶת וּבִרְךָ וּבִרְבִּיתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ. וְתוֹרְךָ וְחַמְרְךָ וְכָל בְּעִירְךָ.
 וְגִירְךָ דְּבִקְרוֹךְ. בְּדִיל. דִּינִיחַ. עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ פּוֹתְךָ. וְתִדְכַר.
 אֲרִי עַבְדָּא הוּיְתָא בְּאַרְעָא דְּמַצְרַיִם. וְאַפְקוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵךָ מִתַּמְנָן
 בְּיַד תַּקִּיפָא וּבְזִרְעַ מְרַמָּם. עַל פִּין. פַּקְדוֹן יְיָ אֱלֹהֵךָ לְמַעַבְד
 ית יומא דשַׁבְּתָא: ם כּ כִּבְדֵּךְ אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
 כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן וַיֹּאמְרוּ יְמִיךָ
 וְלִמְעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ: יקר ית אָבִיךָ וְיִת אִמְךָ. כְּמָא דְּפַקְדוֹן יְיָ אֱלֹהֵךָ.
 בְּדִיל דִּיִּרְכוּן יוֹמְךָ. וּבְדִיל דִּיִּיטַב לָךְ. עַל אַרְעָא דִּי יְיָ אֱלֹהֵךָ
 יְהִיב לָךְ: ם יֹא לֹא תִרְעָח: לֹא תִקְטוּל נַפְשׁ: ם יֹא וְלֹא
 תִּנְאַף: וְלֹא תִגְוֹף: ם יֹא וְלֹא תִגְנֹב: וְלֹא תִגְנוֹב: ם
 יֹא וְלֹא תִעֲנֶה בְּרַעְיָךְ עַד שְׂוֹא: וְלֹא תִסְהִיד בְּחִבְרְךָ
 סְהִדוּתָא דְּשַׁקְרָא: ם טו וְלֹא תִחַמֵּד אִשְׁתֵּךְ רַעְיָךְ ם
 וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רַעְיָךְ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ
 שׁוֹרוֹ וְחַמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְיָךְ: וְלֹא תִחַמֵּד אֶת
 חִבְרְךָ. וְלֹא תִפּוֹג בֵּית חִבְרְךָ. חַקְלִיָּה. וְעַבְדֵּיהָ וְאִמְתֵּיהָ

וזכרת כי עֲבַד היית בארץ מצרים
 ויצאך יהוה אלהיך משם ביד
 חזקה ובזרע נטויה על כן צוֹך
 יהוה אלהיך לעשות את יום
 השַׁבָּת כבד את
 אביך ואת אמך כאשר צוֹך יהוה
 אלהיך למען יאריכך ימך ולמען
 ייטב לך על האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך
 תרצו
 תנאף
 תגנב
 תענה ברעך עד שווא
 תזמד אשת רעך
 תתאוה בית רעך שדהו ועבדו
 ואמתו שורו וזמרו וכל אשר
 לרעך את הדברים
 האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
 בהר מתוך האש העֲנַן והערפל
 קול גדול ולא יסף ויכתבם על
 שני לוחות אבנים ויתנם אלי ויהי
 כשִׁמְעֵכֶם את הקול מתוך הוֹשֶׁךְ
 וההר בער באש ותקרבו אלי כל
 ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו
 הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו
 חלק הדקדוק

[י. ואת אמך. אין געיא בו"ו: טז. ויכתבם וכו'
 ויתנם. שתי הווי"ן בגעיות. יפ"ה:] יח. הן הראנו.
 תיבת הראנו באזלא. ר"ח קרח (וכ"ה בתיגאון של בניה
 ומהר"י בשירי. ובחלק מהתיגאון באה בטרס, והבוחר
 יבחר. יפ"ה):

תוריה וחמריה וכל דלחברך: ם (חמישי) טו אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־
 כָּל־קְהַלְכֶם בְּהַר מֹתוֹךְ הָאֵשׁ הָעֲנַן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסַּף וַיִּכְתְּבֵם
 עַל־שְׁנֵי לְחֻת אֲבָנִים וַיְהִינָם אֵלֵי: ית פִּתְגָמֵי הָאֵלִין. מְלִיל יְיָ עִם כָּל קְהָלְכוֹן בְּטוֹרָא. מְגו
 אִישְׁתָּא עֲנַנָּא וְאַמְטָתָא. קָל רַב וְלֹא פְסִיק. וּכְתַבְנֹן. עַל תְּרִין לוחי אַבְנֵיָא. וַיְהִיבְנֹן לִי: יי וַיְהִי
 כְּשִׁמְעֵכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ וְהָהָר בָּעַר בְּאֵשׁ וַתִּקְרַבוּן אֵלַי כָּל־דְּאִשֵּׁי
 שְׁבִטֵיכֶם וְזַקְנֵיכֶם: וְהָנָה. כְּמַשְׁמַעְכוֹן ית קָלָא מְגוֹ חֲשׁוּכָא. וְטוֹרָא פְּעַר בְּאִישְׁתָּא. וּקְרִיבְתוֹן
 לְוֹתִי. כָּל רִישֵׁי שְׁבִטֵיכוֹן וְסַבִּיכוֹן: יי וְתֹאמְרוּ הֵן הָרֵאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבֹדוֹ